

Toch maar weer zeilen in Turkije?

In donkere dagen rond Kerstmis besloten we een weekje weg te gaan zonder de kinderen. Het werd al snel duidelijk dat we dan wilden gaan zeilen. De reis moest gaan naar een gebied waar het altijd mooi zeilweer is, waar het schoon is, waar je van de natuur kunt genieten, waar je lekker kunt eten, waar de lokale bevolking vriendelijk en gastvrij is, maar vooral waar de boot 100% in orde is.

In dit lijstje vielen één-voor-één de mogelijke bestemmingen af en kwamen we al heel snel op Turkije (en daarmee op Sailbest) uit. Voor ons is dat echt een "ABC-tje". Een paar keer eerder hebben we bij deze organisatie een zeilvakantie geboekt (zowel in de zomer als in het voor- en naseizoen) en steeds was het in alle opzichten perfect in orde.

Bavaria 34, Sheber

Waarom Sailbest?

De eerste keer dat we bij Sailbest boekten heeft een onuitwisbare indruk op ons gezin gemaakt.

De vlucht had flinke vertraging. Op het vliegveld van Dalaman stond een chauffeur in een Sailbest-polo ons op te wachten. Het was al nacht toen we met het luxe taxi-busje over de bergen kwamen en we beneden ons Marmaris zagen liggen. Het busje reed door tot ver in de jachthaven en stopte bij de steiger van Sailbest.

Adrieenne stond ons op te wachten en heette ons vrolijk welkom. Ze leidde ons direct door naar onze boot, de Bavaria 39 Arkadaş (wat "vriend" betekent in het Turks), die helemaal klaar op ons lag te wachten. Alles was spik en span. Het rook er aangenaam naar schoonmaakmiddelen en wasverzachter. Het licht brandde al aan boord en de

Interieur Bavaria 39, Arkadaş

vooraf bestelde boodschappen stonden koud in koelkast. We hadden een schip van meer dan vijf jaar oud gehuurd, maar deze zag er nog uit als nieuw. Wat een luxe! Wat heerlijk aankomen op je vakantiebestemming!

Nieuwe thuisbasis in Orhaniye.

Inmiddels heeft Sailbest het levendige, maar vooral ook wat lawaaierige Marmaris verruild voor het rustige en kleinschalige Orhaniye. In de zomer zullen de flottieljes (ten behoeve van het jongere publiek) Marmaris nog wel bezoeken.

Hoş geldeniz!

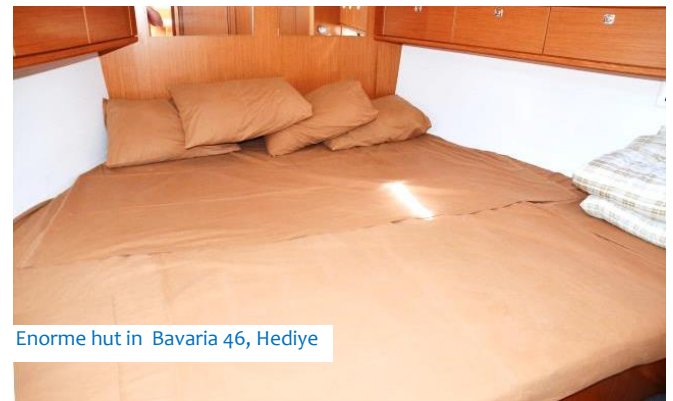
Ook nu is het donker als we 's-avonds om 23:30 in Orhaniye aankomen en ook nu staat Adrieenne ons op te wachten.

"Hoş geldeniz! Welkom!" De keuken van Palmiye Hotel is speciaal open gebleven om voor ons en onze medereizigers nog iets te eten te kunnen maken.

Net als de vorige keren, is ook nu onze boot helemaal voor ons klaar.

We varen deze week met dezelfde boot als waar we komende zomer met twee gezinnen op zullen zeilen. De Bavaria 46

Hediye (wat "kadootje" betekent in het Turks) zal dan in de 4-cabine versie omgebouwd zijn, zodat er 8 volwaardige slaapplekken aan boord zijn. Maar nu, in de 3-cabine versie, hebben we de luxe van een werkelijk enorm kingsize bed in de mastercabin!

Enorme hut in Bavaria 46, Hediye

Bareboat, flottieljes en cursussen.

We willen er deze keer eens écht met z'n tweetjes op uit en kiezen er daarom voor om bareboat te gaan. In de zomer, wanneer de kinderen ook mee zijn, varen we meestal in een flottielje. Je vaart dan met een groep van 8 à 12 boten een afgesproken route. Overdag heb je alle vrijheid om zelf te doen wat je wilt en 's-avonds geniet je van de gezelligheid van de groep. Daarnaast vinden wij het ook erg prettig om dagelijks gebriefd te worden over het weer en de bijzonderheden van de haven waar je 's-avonds naar toe gaat.

Sailbest biedt overigens ook de mogelijkheid je zeilvakantie te combineren met een volledige zeilcursus of een korte opfrustraining. Overdag zeilt er dan een ervaren instructeur met je mee die 's-avonds weer van boord gaat. Zo kunnen vakantiegangers met weinig zeilervaring ook volop genieten van een zeilvakantie in Turkije.

Instructeur Bert reikt de certificaten uit

Dag 1: Van Orhaniye naar Dirsek Bükü.

Omdat we er nog nooit geweest zijn willen we deze vakantie naar Gökova Körfezi (de baai tussen de schiereilanden van Bodrum en Datça) met als verste punt English Harbour. We nemen 's ochtends ons plan door met het Sailbest-team en kijken naar de weerberichten voor de komende dagen. Tevens bespreken we de verschillende havens en uitwijkmogelijkheden, wat de bijzonderheden van die haventjes en baaitjes zijn en bij welke weersomstandigheden je waar vooral niet moet willen zijn. Bij Palmiye Hotel kopen we nog wat aanvullende boodschappen (zoals vers brood en wat zuivelproducten) en dan vertrekken we richting Datça.

Gedurende de dag neemt de wind echter flink in kracht toe.

We besluiten daarom uit te wijken naar Dirsek Bükü. In Dirsek zijn we al een paar keer eerder geweest en we worden als vrienden ontvangen.

De verschillende voorgerechten (mezze) smaken ook weer geweldig en de scampi met knoflook zijn nog beter dan ik mij herinnerde.

Blijkbaar staat Dirsek goed op de kaart want een paar dagen na ons bezoekt Ronald Koeman met een groep vrienden deze "Elleboog-baai".

Dag 2: Van Dirsek Bükü naar Palamut.

We maken vandaag haast om naar Palamut te komen zodat we morgen de punt van Knidos kunnen ronden en dan veilig Gökova Körfezi binnen kunnen varen. We kruisen heerlijk op tegen de wind. Hediye heeft twee roerbladen die onder een hoek onder het schip staan. Hierdoor zeilt ze heel prettig scherp aan de wind.

In Palamut haken we voor de gezelligheid even aan bij een Sailbest-flottielje onder leiding van Bert en Sheila.

Palamut is een vredig dorpje met een beschutte maar wel ondiepe haven. Er is gratis Wifi aan de kade, er zijn voldoende supermarkten en groenteboertjes en niet onbelangrijk: bij Le Jardin de Semra kun je fantastisch lekker eten.

Dag 3: Van Palamut naar Çökertme.

In verband met de weersverwachtingen vertrekken we relatief vroeg uit Palamut. We ronden Knidos Lighthouse en steken door naar Çökertme.

De weersverwachtingen zijn helemaal correct. Tegen de tijd dat we in Çökertme afmeren is de wind fors in kracht toe genomen. Captain Ibrahim geeft één van zijn zonen opdracht z'n duikbril te halen en een extra mooring-line aan te brengen. We liggen daarna snaarstrak afgemeerd.

Dag 4: Van Çökertme naar Karacasöğüt.

Vlak na vertrek uit Çökertme zagen we een paar keer een zwaardvis springen. Waarschijnlijk springen ze met veel geweld uit het water om zich van parasieten te ontdoen. Hoe dan ook het is een spectaculair gezicht! Later zien we in de verte ook nog dolfijnen maar helaas krijgen we ze niet vlak bij de boot.

De verwachte harde wind blijft uit en dus kunnen we heerlijk zeilen. We hebben een gennaker aan boord en vliegen werkelijk over het water. Het ging echt hard! In Karacasögüt overnachten we bij Global Sailing Club. Het is een mooie club met perfecte faciliteiten waar je relatief veel liggeld moet betalen. Omgerekend naar Nederlandse maatstaven blijft het natuurlijk spotgoedkoop.

Voor de afmeerborrel nemen we een gin-tonic met ijs. In de koelkast van Hediye zit een vriesvakje waarin je prima ijsklontjes kunt maken.

Het vriesvakje blijkt ook ideaal te zijn om bevroren vlees in te bewaren. Overmorgen zijn we van plan om in een verlaten baai te overnachten en voor het avondeten hebben we lamsvlees gekocht.

Dag 5: Van Karacasögüt naar English Harbour.

Vandaag varen we maar een heel klein stukje (naar de volgende baai). Aan de westkant van Degirmen Bükü ligt English Harbour. Tijdens het einde van WOII was dit een basis van Special Boat Squadron. Deze Britse mariniers voerden raids uit met MTB's en lokale vissersbootjes.

Als je Degirmen Bükü binnen vaart sluit de baai zich om je heen. Het is een heel aparte ervaring.

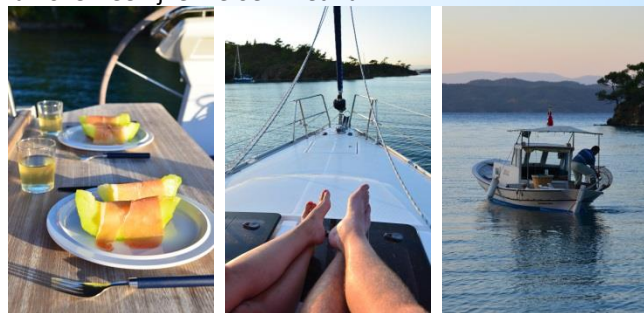

Adrienne vertelde ons al dat de zonsondergangen bij English Harbour heel mooi zijn. Ze heeft niets teveel gezegd!

Dag 6: Van English Harbour naar Büyük çati.

Vannacht liggen we voor anker met een lange lijn naar de kant in Büyük Çati. De baai heeft heel goede ankergrond en je ligt er voor alle winden goed beschermt. Behalve een paar kreeft/krab-vissers is deze baai uitgestorven. De stilte is oorverdovend.

Vanuit Nederland hebben we proscuto crudo mee genomen (in Turkije is immers geen varkensvlees te koop). Met een goed gekoeld glas witte Angora-wijn genieten we van overheerlijke meloen met ham.

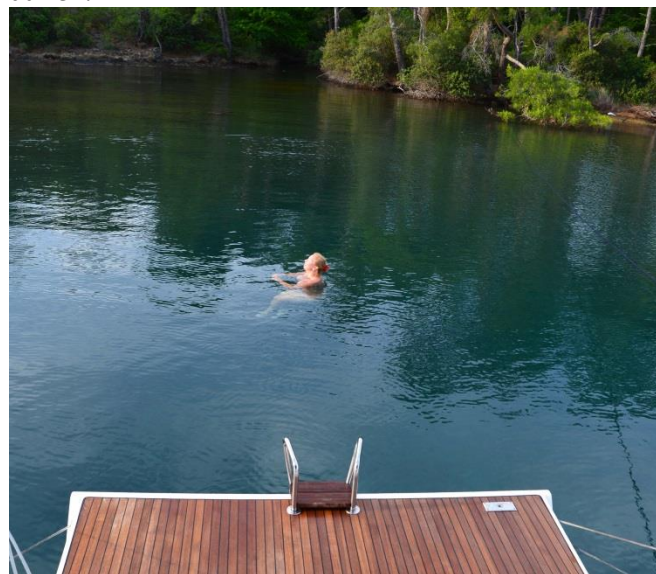

Buiten aan dek staren we uitgebreid naar de prachtige sterrenhemel. Zo zonder het hinderlijke licht van lantaarns kun je ongelooflijk veel sterren zien.

Wat hebben we heerlijk geslapen in deze oase van rust!

's Ochtends worden we wakker van de stilte. Wat is er nou lekkerder dan zo uit je bed in het verfrissende water te duiken?

Dag 7: Van Büyük çati naar Knidos.

Helaas is er vandaag maar weinig wind. Het beetje dat er waait hebben we ook nog eens pal tegen. We motoren daarom het hele stuk naar Knidos. Vlak bij Knidos staat er echter een zalig windje en kunnen we nog even heerlijk zeilen.

Knidos is letterlijk en figuurlijk uitgestorven. De toeristen lijken dit jaar weg te blijven. In eerste instantie hebben we de hele steiger voor ons zelf. Later op de avond komen er toch nog een paar boten binnen.

Knidos zelf is heel interessant. Het stadje dateert van de 4e eeuw voor Christus. Het had een haven en een kleinere afgesloten marinehaven. Het amfitheater en de tempel van Dionisos dateren van 200 v.Chr. Vanuit het amfitheater konden ook schouwspelen op het water bekeken worden.

Dag 8: Van Knidos naar Bozukale

We varen onder het Griekse eiland Symi door naar Bozukale. Hier sluiten we even aan bij het flottielje onder leiding van Martin en Adrieenne. Deze gezellige groep is zojuist begonnen aan een tweewekse reis naar Kekova.

Martin en Adrieenne vieren hun 35-jarig huwelijk.

In Bozukale praten we bij met de eigenaar Mustafa. Hij nodigt ons uit om in de schaduw van een boom een glas Chai te drinken.

Mustafa vertelt over zijn grote plannen voor Bozukale. Hij heeft de materialen al gekocht om de mooring-lines en de kettingen waaraan ze bevestigd zijn te vervangen. Volgend seizoen wil hij zijn steiger vervangen.

Het is echter tot nu toe een erg slecht seizoen. Hij wil niet

klagen maar hij begrijpt er niets van dat zijn gasten weg blijven. Hier aan de Zuid-West kust van Turkije ben je héél ver weg het geweld in Ankara en Istanbul.

Bootsvluchtelingen heeft hij hier nog nooit gezien, Islamitische Staat is meer dan 1200 kilometer verder naar het oosten actief en op de partij-politiek van Erdoğan en diens AKP zijn we maar niet in gegaan. Hij kan zich echter niet voorstellen

dat de Nederlanders, Belgen en Duitsers daarom weg zouden blijven. Ik kan hem alleen maar gelijk geven en samen met hem van de Turkse thee genieten.

Dag 9: Van Bozukale naar Orhaniye.

Samen met Bert en Sheila zeilen we terug naar Orhaniye. We sluiten onze vakantie gezellig af tijdens het diner op het terras van Palmiye Hotel. Morgenochtend heel vroeg vliegen we helaas al weer naar huis. Ondanks alle negatieve berichten in de media zijn we blij dat we toch naar Turkije zijn gegaan. We verheugen ons nu al op de volgende vakantie in dit prachtige land.